

Mikel Garcia Idiakez

♦ ARGIA.COM-EKO ERREDAKTOREA

Bermerik gabeko kontseilu nuklearra

ONDO BIDEAN, hurrengo urtean itxi lezakete Garoñako zentral nuklearra, baina arrazoi –interes– ekonomikoengatik hartutako erabakia litzateke, ez Espainiako Estatuko zentralik zaharrenak dituen segurtasun arazoengatik. Urte hauetan guztietan Garoña zabalik mantentzearen aldeko jarrera izan du Espainiako Segurtasun Nuklearraren Kontseiluak (CSN). Izan ere, zein sinesgarritasun izan dezake erabat politizatua dagoen eta orain arte industria elektriko nuklearraren mesedetan jokatu duen Kontseiluak?

Abiapuntua bera da esanguratsua, alderdi politikoek aukeratzen baitituzte Kontseilua osatzen duten bost kideak: PPK bi (Fernando Vicente Castelló eta Antonio Colino), PSOEek beste bi (Carmen Martínez eta Rosario Velasco) eta CIUK bat (Antoni Gurgu). Nabarmena da CSNren politizazioa: PPKo diputatu izan da Castelló, eta alderdi horren bozeramaile Industria eta Energia gaitan. Velasco eta Martínez PSOEko diputatu izan dira eta Gurgu Industria Saileko zuzendari orokorra izan zen CIUrekin, Kataluniako Generalitatean. CSNrako bere hautagaitzaren kontra bozkatu zuen Iniciativa per Catalunya Verds alderdiak, “profil oso pronuklearra” izateagatik. Industria nuklearrarekin lotura zuzenena Colinok dauka: ingeniari elektriko nuklearra da eta Endesako sail nuklearreko zuzendari eta hondakin nuklearrak arduratzen den Enresa enpresako presidente aritu zen, Kontseiluan sartu aurretik.

Garoñaren kasuan, bi erabaki nagusi hartu ditu CSNk urteotan. 2009an, martxan jarraitzeko bai-

mena luzatzea ebatzi zuen, nahiz eta zentralak ez zituen bete aurretik eskatutako baldintzak (kablesare elektrikoaren ordezkatzea eta larrialdietako aireztatze sistema konpontzea). Zentralak martxan jarraitzeko ez ziren oztopo izan errektorearen ontziak korrosioaren ondorioz dituen pitzadurak. Aurten ere, 2019ra arteko luzapena gomendatu zuen, Europar Batasunak eskatutako “estres probak” egin aurretik.

Estatuko beste zentralen kasuan, Vandellós II zentraleko agintariek hodi bateko korrosioa ezkutuan mantendu zuten, baina euren jokaera kritikatzeko txostena manipulatu zuen CSNk (2001). Zentral horretako ontziaren korrosio maila altua zela jakin arren, martxan jarraitzeko oniritzia eman zuen CSNk (2004), “arrisku maila handiagoarekin”, gerora onartu zuenez. Ihes erradiaktibo bat bost hilabetez ezkutuan gordetzeagatik (2007), inputatuta daude Ascó I zentraleko hiru zuzendari eta CSNko ikuskari bat –zentral bakoitzean CSNko bi ikuskari daude–. Gehiago dira aurrekariak, eta guztiek ere agerian uzten dute enpresa elektriko nuklearrarekin eta karguan jarri dituzten alderdi politikoekin duten lotura hautsi arte –alegia, beste irizpide batzuen arabera aukeratuak izan arte–, nekez izango direla CSNko kideak benetan autonomo eta independente dagokien lana egiteko: zentral nuklearren –herritarren– segurtasuna bermatzea. Osterantzean, bestelako interesen menpe dagoen erakunde izaten segituko du, itxurak gordezko erabilia. ■

IRITZIAREN LEIHOA

BERTSO BERRIAK

Esne txarraren bentajak

Aitor Sarriegi

Doinua: Andre txarraren bentajak.

Euskal Herriko esnearentzat (a ze legea hauena) euskara hutsez jartzea nonbait billauean billauean. Ez da bakarrik esne txar hori Kaiku ta enaparauena zigorgarria izatea da ni asaldatzen nauena.

Berdin zait zein den ontziratoki Soria edota Marte baina jokaldi honek boomerang efektoren bat lekarke euskaldun askok Kaikuren gaiak ez ditu izan aparte saltzeagatik zer saltzeko prestatu dauden ikusi den arte.

Monopolio usaina dakar atzetik berez berriak baina ez dute ongi asmatu nola mugitu gerriak. Horrengatik beharko ditu biharko Euskal Herriak ekoizpen mota berriak eta kontsumo mota berriak. ■

